

російських фразеологізмів чітко відокремлюється залежність їх від особливостей конфесіональної орієнтації носіїв мов, переважно лютеран, євангелістів та католиків у Німеччині та православних у Росії. Цікаво те, що у німецькій мові експресивно забарвлених одиниць не так багато, як у російській: п'ять (*Judas, Satan, Antichrist, Mammon, Salomon*) – від антропонімів та три (*Edem, Babel, Sodom*) – від топонімів. Проте, визначною рисою німецької мови є внесення біблійних власних назв у процес називання предметів матеріальної культури: *das Jesuskind* – зображення чи скульптура немовляти Ісуса, *die Jesuslarschen* – прості сандалії.

ОСОБЛИВОСТІ ФОНЕТИЧНИХ ЗАСОБІВ СТИЛІСТИКИ В ХУДОЖНІХ ТВОРАХ

Доп. - Баско Т., ПР-01

Наук. кер. - доц. Медвідь О.М.

Кожен літературно-художній твір, як поетичний, так і прозаїчний - це мовний твір, а відповідно, він представляє собою певну звукову послідовність, з якої виникає послідовність слів, фраз, речень та в цілому все повідомлення. Музичний естетичний ефект при цьому створюється не лише за допомогою самих звуків чи просодичних елементів, тобто змінами та протиставленнями висоти тону, інтенсивності та довготи, але і звуками та просодичними елементами в поєднанні зі значенням.

Якщо не брати до уваги значення твору та контекст, то звуки мови не стануть фактами мистецтва. Звукова сторона твору художньої літератури становить одне ціле з ритмом та значенням і окремо від них ніяк не може впливати на читача.

За допомогою звуків автор може передавати свої власні почуття, відтворювати певну життєву ситуацію або змальовувати красу природи, тим самим викликаючи відповідні переживання та враження. У цьому можуть допомогти різні фонетичні засоби стилістики, такі як: алітерація, асонанс, звуконаслідування чи звукозапис, ритм та рима.

Вивчення фонетичних засобів стилістики взагалі дозволяє навчити свідомому читанню, показати ледь помітні відтінки думок та почуттів, проникнути далі фабули та основної ідеї, уникнути штампу в тлумаченні, розвинути емоційне сприйняття та естетичний смак, тобто, створити високу культуру читання художньої літератури.

Одним з найважливіших засобів, що виділяє основні слова та поняття - є алітерація. Алітерація у вузькому розумінні слова – це повтор приголосних звуків на початку близько розміщених слів чи наголошених складів:

*“No longer **m**ourn for **m**e when I **a**m dead
Then you shall hear the **s**urly **s**ullen bell
Give warning to the world that I am fled
From this vile world, with vilest worms to dwell”* (W. Shakespeare, Sonnet 71)

На відміну від алітерації, звукоімітація – це використання слів, фонетичний склад яких нагадує предмети та явища, які в цих словах називаються :

*„Левині пазурі притуплюй, з паці
Тигриної, о часе, зуби рви,
Руйнуй всі витвори землі найкращі
І фенікса спали в його крові.”* (Д. Паламарчук, Сонет 19)

Ще одним дуже важливим фонетичним засобом стилістики є асонанс. Асонансом чи вокалічною алітерацією, називається повтор наголошених голосних в середині рядка чи фрази або в її кінці у вигляді неповної рими. Основна функція асонансу – підвищення виразності висловлювання за рахунок особливої організації змістового потоку :

*“This silence for my sin you did impute,
Which shall be most my glory, being dumb...”* (W. Shakespeare, Sonnet 83)

Римою називається особливий вид регулярного повтору, а саме повтор більш чи менш схожих сполучень звуків в кінці рядків вірша або його симетрично розміщених частинах :

*“O, know, sweet love, I always write of you, a
And you and love are still my argument; b*

<i>So all my best is dressing old words new,</i>	a
<i>Spending again what is already spent:</i>	b
<i>For as the sun is daily new and old,</i>	c
<i>So is my love still telling what is told."</i>	c
<i>(W. Shakespeare, Sonnet 76)</i>	

Ритм - це будь-яке рівномірне чергування, наприклад, прискорення та сповільнення, наголосу та ненаголошених складів і навіть повтор образів, думок і т. д. :

*"Some say thy fault is youth, some wantonness;
Some say thy grace is youth and gentle sport;
Both grace and faults are loved of more and less;
Thou makest faults graces that to thee resort."* (W. Shakespeare, Sonnet 96)

Отже, фонетичні стилістичні прийоми відіграють важливу роль у здійсненні емоціонального, естетичного та ідейного впливу на читача. Наші письмові нотатки вкрай недосконалі і багато що залишають непозначеним, а відповідно і розуміти їх можна по-різному. Необхідний великий досвід, літературна начитаність і досконале знання мови, для того, щоб правильно вимовляти художній або поетичний текст, правильно відгадувати задум автора. Вдумливе тлумачення тексту повинно сприяти його більш артистичному виконанню. Артистичне виконання свідчить про те, що зміст зрозумілий і допомагає донести до слухачів думки та почуття автора.

NEOLOGISMS IN ENGLISH AND THE PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION INTO UKRAINIAN

I. Yermolova, ПР-02
senior lect. A.Chepyelyuk

Like any linguistic issue the classification of the vocabulary here suggested is for purely stylistic purposes. This is important for the course in as much as some stylistic devices are based on the interplay of different stylistic aspects of words. It follows then that discussion of the